

GLOSÁŘ OSOBNÍHO POSÍLENÍ

Glosář je koncipován jako kontemplativní nástroj a zároveň jako pomocník k pochopení terminologie Genových klíčů. Jak napovídá název, každé z hesel obsahuje posílení. Posílení v tom smyslu, že můžeme nad těmito slovy, jejich hlubším významem a jejich důležitostmi v osobním životě rozjímat, a tak nám mohou postupně pomoci zvyšovat naše frekvence. Glosář funguje také holograficky, jelikož se jeden pojem objevuje ve všech dalších. Čím více je slov, o kterých rozjímáme, tím hlouběji do nás proniká moudrost a tím jasněji vidíme celkový obraz. Nakonec se do nás slova a jejich významy uloží jako pole vyššího poznání, které přesahuje hranice jazyka.

Absorpce – neboli vstřebání je stav vědomí, ve kterém se naše aura začne vyživovat svým vlastním světlem, a tím udržuje v celé naší bytosti velmi stabilní vysoké frekvence. Když vstoupíme do stavu absorpce, naše DNA spustí v endokrinním systému nepřetržitou sekreci specifických hormonů. Tyto hormony jsou spojeny s vyšším fungováním mozku a zahrnují stavy duchovního osvětlení a transcendence. V této fázi už není možné, aby byl člověk vtažen zpět do nižších frekvencí na více než krátkou chvíli. Absorpce přirozeně vyplývá z kontemplace a vede k úplnému vtělení. Nastává, když poprvé začneme obývat buddhické tělo, tedy po čtvrtém zasvěcení.

Aktivační sekvence – primární genetická sekvence v hologenetickém profilu. Aktivační sekvence popisuje sérii tří skoků vědomí, k nimž dojde během našeho života, když ve své DNA zaktivujeme vyšší záměr. Tyto tři vnitřní kroky v sebepoznávání se nazývají Výzva, Průlom a Vnitřní stabilita. Aktivační sekvence se vypočítá z postavení Slunce v době narození a určuje čtyři konkrétní genové klíče (zvané čtyři Primární dary), které tvoří vibrační pole našeho géna. Jak naznačuje název, Aktivační sekvence je spouštěč, který může v našem životě aktivovat období intenzivní transformace.

Aminokyselina – chemická složka (organická sloučenina), kterou lidské tělo používá ke tvorbě proteinů. Existuje dvacet hlavních aminokyselin. Je v naší moci ovlivnit různé kombinace aminokyselin v těle, a tím vybudovat tělo zářící zdravím a příznivě podpořit chemickou základnu potřebnou pro všechny vysokofrekvenční stavy.

Archetyp – zhuštěná myšlenka obsahující mnoho vrstev významů, představ a pocitů. Archetypy rezonují s hlubokými všeobecnými tématy ve vědomí všech lidí, bez ohledu na rasu, genetické vybavení či podmiňující formování v dětství. Kniha Genové klíče rozlišuje šedesát čtyři obecně platných archetypů. Nepřetržitá kontemplace

nad určitým archetypem a ztotožnění s ním má schopnost transformovat náš stav vědomí z nižší frekvence na vyšší.

Astrální tělo – druhá hlavní jemná vrstva aury odpovídající astrální rovině. Ze všech jemnohmotných těl je astrální tělo nejbližší vibracím fyzického těla a jeho éterického protějšku. To znamená, že náš citový život má přímý a nejsilnější vliv na naše fyzické zdraví a vitalitu. Astrální tělo se postupně vyvíjí v druhém sedmiletém cyklu života, ve věku od osmi do čtrnácti let, a během této doby jsou zafixovány všechny naše hlavní emoční vzorce. Když rozjímáme nad polem stínového vědomí a tím, jak ovlivňuje a řídí naši osobnost, dostáváme se až do svého astrálního těla a přepisujeme své základní emoční vzorce vyššími frekvencemi. To s sebou přináší zásadní změny ve všech našich vztazích, protože jsme stále méně reaktivní a více citově zralí.

Astrální rovina – druhá ze sedmi hlavních rovin reality, na které fungují všichni lidé. Astrální rovina je jemné elektromagnetické pole generované všemi nízkofrekvenčními lidskými touhami a emocemi. Na astrální rovině reality má každý náš pocit či touha nezávislou existenci a může být chápán jako entita s vlastní vibrační frekvencí. Díky zákonu rezonance si přitahujeme do aury astrální entity, které odpovídají frekvenci našich pocitů a tužeb. S pročišťováním naší emoční podstaty se stává ovlivňování našeho života a pocitů pro astrální entity postupně nemožné. V tomto okamžiku můžeme začít fungovat na vyšší oktávě astrální roviny, známé jako buddhická rovina.

Átmické tělo – šestá hlavní jemná vrstva aury odpovídající átmické rovině a Kristovu vědomí. Naše átmické tělo, které se projevuje jako šedesát čtyři variant siddhických stavů, je tak rozsáhlé, že se vymyká našemu chápání. Abychom plně vstoupili do tohoto těla, musí být naše identifikace s nižšími těly – fyzickým, emocionálním (astrálním)

a mentálním – zcela přerušena. Když se tak stane, ukončí se náš cyklus inkarnací. Tím, jak světlo átmického těla postupně prosvítá dolů a osvětluje tři nižší těla, vyvíjí na naší nižší podstatu stále větší tlak, který nakonec vyústí ve velkolepý jev známý jako zrod duhového těla. Zažehnutí vnitřního světla z átmické roviny uvnitř člověka vede v průběhu určitého období k naprosté restrukturalizaci našeho života a ta vyvrcholí plným vtělením božství.

Átmická rovina – šestá ze sedmi hlavních rovin reality, na které fungují všichni lidé. Átmická rovina je vyšší frekvenční oktávou mentální roviny a je to rovina našeho pravého „vyššího já“. Na átmické rovině reality je celý vesmír vnímán jako živoucí mysl, jejíž primární motivací je láska. Když překročíme práh této roviny (šestou iniciací), ustane okamžitě veškeré naše nezávislé myšlení a je nahrazeno čistým světlem. Abychom navázali spojení s naším vyšším já v átmické rovině, není potřeba nic jiného než se vytrvale a důsledně zaměřit na toto vnitřní světlo.

Aura / Aurické pole – skutečné multidimenzionální tělo každého člověka. Aura je širokospektrální elektromagnetické pole vycházející z našeho fyzického těla a jím rovněž uzemněné. Naše aura působí jako hranol, jehož povrch odráží různé vlnové délky světla. Je to elektromagnetické vyjádření našeho chemického stavu v daném okamžiku. Což také znamená, že prostřednictvím své aury můžeme změnit chemické procesy v těle. Meditací nebo koncentrací na svou auru můžeme zjemnit její frekvenci, a ovlivnit tak svou fyzickou, emocionální a mentální pohodu k lepšímu. Když celková frekvence naší aury stoupá, rozšiřuje se také její magnetická síla a můžeme dokonce začít transformovat i své okolí a lidi kolem nás. Naše aura vždy vysílá absolutní pravdu o našem vnitřním stavu, přičemž její jemné vyzařování odráží každou myšlenku, pocit, touhu a skryté vzorce. Prací se šedesáti čtyřmi genovými klíči velmi účinně pročišťujeme mnoho hustých vrstev aury, a tím jsme zářivější, citlivější a soucitnější se všemi bytostmi.

Bardo – spojovací fáze mezi inkarnacemi. V určitém okamžiku před naší fyzickou smrtí vcházíme do bardické sekvence, v níž se spouští proces uvolňování jemných vrstev aury z nižších tří těl (fyzického, astrálního, mentálního). Tato sekvence vede k fyzické smrti, ale pokračuje i dále po smrti. V jednotlivých bardických fázích po smrti

naše jemná těla podstupují řadu alchymických destilací, ve kterých je nízkofrekvenční materiál, který jsme nasbírali v celé naší inkarnaci, oddělen od vysokofrekvenční esence. Kontinuita bardických cyklů a jejich sekvencí propojuje mnoho našich životů až do té doby, než v šesté iniciaci překonáme lidskou evoluci.

Bhakti – jemné fluidní vyzařování vytvářené naším srdcem, když se zasvěti nejvyššímu dobru. S nárůstem našeho vnitřního vyzařování vytváříme bhakti prostřednictvím své aury. Bhakti je jemná esence tří nižších těl (fyzického, astrálního a mentálního). Pokud žijeme svůj život ve jménu oddanosti a služby, zaplavujeme svou vlastní auru i vnější svět vyzařováním bhakti. Bhakti vždy stoupá vzhůru a je protějškem šakti, která se vždy snáší dolů. Bhakti je evoluční kvintesencí všeho, co je v lidech dobré, a šakti je evoluční kvintesencí božství. Čím více otevřeme své srdce a necháme ho v našem životě promlouvat a žít, tím více bhakti vytváříme a tím více šakti (božské milosti) na nás sestupuje.

Buddhické tělo – pátá hlavní jemná vrstva aury, odpovídající buddhické rovině. Buddhické tělo je nám přístupné pouze tehdy, je-li naše srdce plně otevřeno. Všechny skutečné vyšší mystické zkušenosti nebo vhledy procházejí srdcem, a proto jsou zakořeněny v buddhickém těle. Jakmile se vědomí plně ukotví v buddhickém těle, kauzální tělo se rozpouští a reinkarnace v běžném slova smyslu již není možná. Buddhické tělo také odpovídá mystickému stavu absorpce (čtvrtá a pátá iniciace), který nastává, když se vědomí ustálí na vyšších frekvencích. Představuje třetí ženskou sféru božské trojice – božské konání neboli soucitný skutek.

Buddhická rovina – pátá ze sedmi hlavních rovin reality, na které fungují všichni lidé. Buddhická rovina je vyšší frekvenční oktávou astrální roviny a je rovinou oddanosti a extáze. V mnoha dávných tradicích je známa jako říše bohů a bohyň. Na buddhickou rovinu se napojujeme vždy, když se ztotožňujeme s božskou entitou. Zde splývá individuální identita s kolektivním tělem lidstva a veškerá bolest a trápení nižších rovin je transformována na všeobjímající lásku. Tím, jak očišťujeme svou DNA od svých rodových vzpomínek a stínových vzorců, postupně poznáváme nový život na buddhické rovině.

Corpus Christi – tělo Kristovo – jedna z cest, které tvoří syntézu genových klíčů. Corpus Christi

je kompletní nauka o „duhovém těle“, tedy základní podstatě, všech lidských bytostí. Corpus Christi je syntézou transmisí, učení a technik, o které se opírá šedesát čtyři genových klíčů. Představuje vyšší nauku „školy mystérií“, kterou přinášejí Genové klíče. Obsahuje učení Sedmi pečeti, Sedmi posvátných těl a Devíti iniciací. Hluboké ponoření do učení Corpus Christi nám pomůže při uzemnění a vtělení vyšších frekvencí světla v našem každodenním životě. Jedná se o učení a techniky, které nám umožní po vrstvách čerpat transmisí Genových klíčů do jemnohmotných těl tvořících naši auru. Corpus Christi nás připravuje pro práci s vyššími evolučními frekvencemi postupným pročištěním mnoha rozměrů naší vnitřní bytosti, počínaje fyzickým tělem.

Dar (frekvence) – frekvenční pásmo týkající se lidského géna a otevřenosti srdce. Když se naše vědomí ponoří hlouběji do frekvencí stínu, osvobodí latentní energii uschovanou v naší DNA. Tato energie je uvolňována přes fyzické, astrální a mentální tělo v podobě světla. Na fyzické rovině to vede ke změnám chemických procesů v těle a ke zvýšení vitality. Na emocionální rovině se dostávají povznášející pocity, radost a všeprostopující pocit optimismu, na mentální rovině pochopení a velká tvořivost. Frekvence daru je proces postupného odhalování naší skutečné vyšší podstaty (siddhi). Frekvenční pásmo daru obsahuje mnoho stavů a fází. Je to kvantové pole, v němž se slučují síly involuce a evoluce. Jedním z charakteristických znaků frekvence daru je schopnost přijmout plnou zodpovědnost za svou karmu – tedy za svoje myšlenky, pocity, slova a činy. Na této úrovni frekvencí si už člověk nepřipadá jako oběť jakéhokoli vnějšího podnětu.

DNA – deoxyribonukleová kyselina. Multidimenzionální programovací software lidského vědomí. Naše DNA je mimořádně citlivá materie, nacházející se v každé buňce našeho těla. V závislosti na našem postoji v každý daný okamžik je naše DNA architektem (prostřednictvím endokrinního systému) naší fyzické, emocionální a mentální reality. Když zvýšíme frekvenci energie, která prochází naší DNA, odhalí se vyšší programovací funkce, které byly uvnitř nás skryty. Vyšší funkce vedou k přirozenému vyjádření naší vrozené geniality. Na nejjemnějších úrovních frekvencí naše DNA syntetizuje hormony, které umožňují našemu fyzickému uvědomění samotnou

DNA transcendovat, což vrcholí vtělením našeho vnitřního božství.

Epigenetika – obor genetiky věnovaný výzkumu toho, jak a proč signály z vnějšího prostředí mohou změnit genovou odezvu v těle. Objevy epigenetiky již nyní mění způsob, jakým hlavní proud vědy přemýšlí o evoluci. Zatímco staré paradigma myšlení bylo založeno na tom, že naše geny jsou předem dané a řídí všechny aspekty našeho chování, epigenetika ukazuje, jak naše interakce s prostředím může vytvořit trvalé změny v naší DNA, z nichž některé jsou na celé generace vtisknuty do našich potomků. Největším přínosem epigenetiky je, že ukazuje, jak je veškerý život ve vzájemném vztahu, a tím buduje hlubší chápání vesmíru jako vzájemně propojeného a holografického celku. Díky epigenetice můžeme vidět skutečnou sílu lidského postoje a jeho elektromagnetický vliv na naši DNA. Různé frekvence postojů aktivují odlišné projevy genů, přestože sekvence těchto genů může zůstat stejná. To největší odhalení, které nám epigenetika nabízí, vědecký svět teprve čeká – nadčasovou pravdu o tom, že vědomí vytváří realitu.

Éterické tělo – nazývané také „éterický dvojník“. Éterické tělo je protějškem našeho fyzického těla, rozšiřuje se za hranicemi fyzického těla do aury. Z jemnohmotných těl je nejbližší fyzickému. Éterické tělo je velmi dobře známo v mnoha kulturách právě díky svému vztahu k fyzickému zdraví a pracují s ním systémy jako akupunktura nebo energetická medicína. Skládá se z rozsáhlé sítě jemných drah, meridiánů a „nádí“, které vytvářejí základní strukturu aury. Nemoc fyzického těla se nejdříve projeví blokací na těchto vnitřních energetických drahách. Avšak kořen všech lidských nemocí nespočívá v éterickém těle, ale nachází se hlouběji v astrálním nebo mentálním těle. Éterické tělo je přímo ovlivněno tím, jak pročišťujeme astrální a mentální tělo a uvolňujeme tak blokády toku „čchi“ neboli „prány“. Díky tomu začne do fyzického těla proudit obrovské množství léčivé energie a vitality a to se postupně stává prosvětlenějším, zdravějším a zářivějším. V učení Corpus Christi je éterické tělo vnímáno jako nedílná součást fyzického těla, nikoli jako samostatné, nezávisle fungující jemnohmotné tělo.

Evoluce – hnací síla či vyšší vůle daná všem formám hmoty. Proud evoluce je zodpovědný za postupné zvyšování vibrační frekvence veškeré hmoty, dokonce i hmoty, která není obdařena

uvědoměním. V průběhu vývoje si formy samy sebe postupně uvědomují a časem překračují svůj pocit oddělenosti a vracejí se ke své bezforemné podstatě. Existuje mnoho sfér evoluce; všechny jsou navzájem propojeny, ale lidská evoluce je pouze jedna. Evoluce reprezentuje tu sílu uvnitř hmoty, která se vždy dere nahoru směrem k duchu. Jejím opakem je involuce, jež je podstatou ducha sestupujícího dolů a usazujícího se ve hmotě.

Fraktál – holografický projev světla vstupujícího do hmotného světa a vyzářujícího svou skutečnou podstatu. Fraktál je nekonečně se opakující přírodní vzorec, který prostupuje celým vesmírem, bez ohledu na měřítko. Například mikroskopické vzorce uvnitř membrány buněk v lidském těle jsou podobné těm, které můžeme vidět v krajině při pohledu na Zemi z vesmíru. Geometrické zákony řídící galaktické mlhoviny jsou vizuálně podobné tomu, co se objeví, když rozkrojíme plátek ovoce. Čím hlouběji v sobě si uvědomíme fraktální povahu reality, tím více jsme vtělení a tím více milujícími se stáváme. Každý čin, který v životě vykonáme, vytváří fraktální vlnu, která má vliv na všechny bytosti ve vesmíru. Prostřednictvím procesu neustálé evoluční biologické zpětné vazby můžeme zlepšovat svůj život až do té míry, že se naprosto sladíme s každým fraktálním aspektem vesmíru.

Fraktální linie – když vznikl náš současný vesmír v okamžiku tzv. velkého třesku, krystalické semeno naší evoluce se roztránilo na bezpočet fraktálních střepů a úlomků. Tyto fraktální aspekty celku se rozbíhají do všech stran v přesných geometrických vzorcích zvaných fraktální linie. Všechny fraktální linie lze vysledovat zpět až k jedné ze tří základních fraktálních linií, které jsou základní trojicí všech aspektů holografického vesmíru. Vstupem do hlubší harmonie s naší pravou přirozeností se dostáváme do souladu se všemi bytostmi v naší základní fraktální linii, což vyvolává v našem životě významné zážitky synchronicity a vnáší do něj milost.

Frekvence – způsob měření vibrační povahy vyzářující energie, jako je zvuk, světlo nebo také vědomí. Základní premisou syntézy genových klíčů je, že frekvence světla procházející naší DNA lze měnit, a tak zrychlit či zpomalit energii evoluce. Prostřednictvím hluboké kontemplace nad šedesáti čtyřmi genovými klíči a jejich poselstvími můžeme zvýšit frekvenci své DNA, a tak změnit vibrační frekvenci své aury a dosahovat stále vyšších stavů harmonie s vesmírným polem.

Frekvenční pásmo – v syntéze genových klíčů se vibrační stupeň lidské aury odráží ve třech frekvenčních „pásmech“ zvaných *stín*, *dar* a *siddhi*. Přestože ve skutečnosti existuje mnoho frekvenčních vrstev či šířek pásma, toto trojí označení usnadňuje porozumění genovým klíčům, kontemplaci o nich i jejich vtělení v závěru naší cesty. Tato tři frekvenční pásma jsou přesně uspořádána ve Spekttru vědomí – lingvistické mapě šedesáti čtyř genových klíčů a jejich frekvenčních pásem.

Genetický kód – hlavní kód veškerého organického života. Genetický kód obsahuje programovací hardware k fyzickému, emočnímu a mentálnímu životu. Náš genetický kód obsahuje vrstvy programů, které se mohou aktivovat prostřednictvím našeho postoje – našich myšlenek, slov a činů. Nízkofrekvenční signály (pocházející z našeho nevědomého strachu) aktivují starší hardware našeho „plazího“ mozku, zatímco vysokofrekvenční signály, např. tvořivost a láska, aktivují genetický hardware, který nám dovoluje zakoušet a nakonec i vtělit vyšší vědomí.

Génius – vrozená inteligence všech lidských bytostí. Skutečná genialita (na rozdíl od intelektuální geniality) je spontánní a nenaucená kreativní jedinečnost mající své kořeny v bezpodmínečné lásce. Génius je přirozeným projevem lidského života, když je mu dovoleno, aby se rozvinul bez použití síly. Génius je charakteristickým znakem frekvenčního pásma daru, na kterém odpouštění sobě samému vede k postupnému otevírání srdce, což ústí v explozi tvůrčí energie v celé naší bytosti. Čím vyšší je frekvence naší DNA, tím silnější je potřeba využívat svého génia ke službě celku. Až stále více lidí začne spojovat svého génia s ostatními, potom svět, který dnes vidíme, bude transformován.

Genom – kompletní genetická matrice jakéhokoli živého organismu. Genom je tvořen DNA a obsahuje celý soubor dědičných instrukcí pro budování a udržování života. Na kvantové úrovni spolu všechny genomy holograficky souvisejí a jsou vzájemně propojeny. To znamená, že pokud mutuje genom jednoho druhu nebo dokonce jedince, jsou jím všechny ostatní druhy nebo jednotlivci jemně ovlivněni. Všechny genomy jsou zkonstruovány jako otevřené systémy, aby mohly mutovat vlastní naprogramování podle signálů přicházejících z okolního prostředí. Genom je

fyzické úložiště našich sanskár – prvotního plánu karmy pro současný život. Když naplňujeme tuto karmu, náš genom mutuje až do doby, než zcela proměníme svou DNA a dosáhneme stavu plného vtělení, tedy šesté iniciace.

Genový klíč – jeden ze šedesáti čtyř univerzálních atributů vědomí. Každý genový klíč je multidimenzionálním portálem do našeho vnitřního bytí a jeho jediným účelem je aktivovat náš vyšší záměr a nakonec nám umožnit setkat se se svou božskou podstatou. Jedním ze způsobů aktivace našeho vyššího záměru je vytrvalé rozjímání nad genovými klíči a jejich frekvenčními pásmi.

Hexagram – piktografický binární symbol, který tvoří základ I-t'ingu, Knihy proměn. Šedesát čtyři hexagramů I-t'ingu představuje přímou analogii se šedesáti čtyřmi genovými klíči. Každý hexagram se skládá ze šesti čar – přerušovaných (jin), nebo plných (jang). Genové klíče nabízejí moderní interpretaci šedesáti čtyř hexagramů, které se vztahují k naší základní genetické struktuře a základní struktuře vesmíru. Každý hexagram nebo genový klíč je vstupní branou do encyklopedie moudrosti a pochopení sebe sama a našeho místa ve vesmíru. Dlouhodobým rozjímáním nad hexagramy, jejich strukturou a vzájemnými souvislostmi můžeme zvýšit frekvenci světla procházejícího naší DNA a prožívat život na nové úrovni vědomí.

Hologenetický profil – univerzální geometrická matrice, jejímž hlavním účelem je ukázat vztah mezi jednotlivcem a celkem. Hologenetický profil každého člověka je osobní mapou různých genetických sekvencí, které odemykají či probouzejí různé aspekty lidského génia. Hologenetický profil v sobě sdružuje astrologické výpočty s archetypálním chápáním genetiky a poví nám, kdo jsme, jak fungujeme a především proč tady jsme. Rozjímáním o svém profilu a jeho mnoha cestách, sekvencích a geometrickém uspořádání probudíme v živoucím poli své aury rezonující schopnosti. Náš hologenetický profil nás bude jako ústřední pracovní nástroj syntézy genových klíčů podněcovat, abychom stále hlouběji vnášeli do svého života energii kontemplace. Ať už zaměříme své uvědomění na cokoli v rámci svého profilu, budeme vzhledem k jeho „hologenetické“ podstatě aktivovat souběžně i další cesty. To znamená, že všechny sekvence a cesty v našem profilu slouží stejnému účelu – pozvednout frekvence celé naší aury a aktivovat vyšší záměr ukrytý uvnitř DNA.

Homo sanctus – doslova „svatý člověk“. Homo sanctus je nový druh člověka, který přichází na svět. Je to nový genetický lidský nosič, vyvolaný Velkou změnou. Přestože může mít stejný genom jako současný model člověka, od narození rezonuje na vyšší frekvenci v důsledku jemných mutací, ke kterým dochází především v systému solar plexu. Tyto mutace umožňují aktivaci vyšších kódovacích sekvencí v naší DNA, v jejichž důsledku je náš fyzický nosič v podstatě imunní vůči stínovým frekvencím. Homo sanctus reprezentuje to, co mnozí mystici nazývají zrodem „šesté rasy“ – vesmírného člověka, který svým solar plexem a srdcem přímo prociťuje holografickou jednotu všech bytostí. Homo sanctus se objeví postupně v podobě genetické mutace v průběhu mnoha generací. Příchod nového člověka po čase přinese zánik současného věku, v němž lidé zapomněli na svoji pravou vesmírnou podstatu.

I-t'ing – původní „prima materia“ Genových klíčů. I-t'ing je posvátný čínský text, pocházející ze 4. století před naším letopočtem. Existuje mnoho výkladů a verzí I-t'ingu a pravděpodobně nejvíce je využíván jako populární orákulum. Genové klíče jsou přirozeným vyvrcholením všech předchozích verzí I-t'ingu. Jsou nepopíratelným důkazem toho, že všechny posvátné texty mají svůj zdroj uvnitř nás. Pravdy intuitivně pochopené starými mudrci mohou být nyní prokázány moderní genetikou – že vesmír je založen na přirozených kódech a tyto kódy lze rozluštit a odemknout. K původnímu I-t'ingu se přistupovalo s nejvyšší úctou jako k posvátnému textu, který má potenciál v každém okamžiku zrcadlit živou moudrost. Stejný úkol plní Genové klíče; vedou nás k vnitřnímu hledání zdroje našeho utrpení v našich stínech a k následné transformaci utrpení na kreativitu a svobodu.

Iniciace – neboli zasvěcení. Vědomí se na své lidské cestě řídí pevně danou evoluční strukturou. Tato struktura se nazývá Devět portálů planetární iniciace (viz GK 22). Na naší inkarnační cestě do formy a zase ven postupně stoupáme po tomto žebříku vědomí. V určitých místech své cesty procházíme „iniciacemi“ – obdobími velké intenzity, ve kterých podstupujeme významné transmutace. Skutečná iniciace není něco, co lze předvídat nebo provést pomocí rituálu. Je přirozenou součástí života, který se neustále vyvíjí. Nevyžaduje ani žádné studium či členství v náboženských nebo duchovních organizacích. Skutečná iniciace je jedinečný proces, kterým člověk prochází vždy sám. Velké iniciace

jsou náhlé vzestupy frekvencí jemnohmotných těl, které mají často dramatický průběh. Také jejich integrace do běžného života není nikterak snadná. Iniciacemi procházejí nejen jedinci, ale také celé lidstvo musí stoupat po stejném žebříku vědomí.

Involuce – způsob, kterým milost – tedy božská esence ležící mimo veškeré chápání – postupně sestupuje do formy. Involuce je síla protisměrná evoluci, tedy proudu, který v nás vyvolává dojem, že děláme pokroky a vyvíjíme se podle své vlastní vůle. Z hlediska involuce je vše předem určeno, a neexistuje tedy žádná individuální svobodná vůle, protože všechny události se odehrávají jednoduše v souladu s vyšším plánem. Evoluce vyvolává *aspiraci* k něčemu vyššímu, kdežto involuce vyvolá *inspiraci*, jako by něco vyššího, co uvnitř nás dřímá, čekalo na odhalení.

Karma – vztahuje se na konkrétní část utrpení, kterou jsme se zavázali během současného života transformovat. Hybnou silou karmy jsou naše sanskáry – určité projevy karmy, které se v našem životě odehrávají. Z pohledu syntézy genových klíčů je karma chápána jinak, než jak je tradičně prezentována. Například karma nemůže být osobní, nýbrž je to vždy kolektivní jev. To znamená, že všechny skutky vykonává celek, aby bylo naplněno poslání celku. Karma rovněž neznamená přenášení odplaty nebo odměny našich skutků za hranice našeho života. Přesto se ve stavu barda po smrti setkáváme se svou karmou tváří v tvář v natolik silné formě, že ji nelze slovy popsat. Proto je vždy v našem zájmu, abychom během života převzali plnou odpovědnost za své činy. Naši karmu určují úrovně frekvencí projevené v našich jemnohmotných tělech a stupeň, kterého jsme dosáhli při průchodu Devíti iniciacemi (viz GK 22).

Kauzální rovina – čtvrtá hlavní rovina reality, na které fungují všichni lidé. Kauzální rovina je vyšší frekvenční oktávou našeho fyzického těla a představuje rovinu čistých archetypů, kde se myšlení a cítění stávají jedním. Kauzální rovina je oblast syntézy a veškerý lidský génus se pozvedá na tuto rovinu, aby spatřil holografickou povahu vesmíru. Přestože kauzální rovina existuje za hranicemi jazyka, její energie a povaha může být prostřednictvím jazyka vyjádřena coby frekvence. Šedesát čtyři genových klíčů je poselstvím z kauzální roviny. Kauzální rovina tvoří také most, který spojuje lidskou evoluci s vyšší evolucí mimo lidstvo,

a proto skrývá tajemství smrti. Zvýšit frekvenci až nad kauzální rovinu znamená transcendovat smrt.

Kauzální tělo – čtvrtá hlavní jemná vrstva aury, která odpovídá kauzální rovině. Kauzální tělo je obecně známo jako „duše“, neboť představuje aspekt vědomí, které se opakovaně vtěluje do světa formy. Kauzální tělo ukládá dobré skutky všech našich životů jako paměťový zápis do světla. Po smrti se tři nižší těla (fyzické, astrální a mentální) rozpadají a jen to, co je zušlechtněné a čisté, je vtaženo do kauzálního těla a uchováno v něm. Kauzální tělo vyvinuté během procesu reinkarnací do stále větší propustnosti je využito vyššími těly jako prostředek k přesměrování tří nižších těl na stále vyšší frekvence. V tomto ohledu je kauzální tělo důležitou spojnicí mezi nižšími a vyššími rovinami.

Kodon – sekce DNA tvořená skupinou tří základních párů (nukleotidů), která je genetickým kódem pro konkrétní aminokyselinu. V lidské DNA je celkem šedesát čtyři kodonů. Šedesát čtyři genových klíčů umožňuje přímo komunikovat s těmito kodony v každé buňce našeho těla prostřednictvím zákona rezonance. Pomocí kontemplace, absorpce a vtělení zvyšujeme frekvenci vibrací ve všech kodonech, a tak odhalujeme tajemství naší vyšší podstaty.

Koncentrace – jedna ze tří hlavních cest vedoucích k vyšším stavům absorpce a vtělení. Koncentrace je cesta levé mozkové hemisféry, reprezentovaná starověkou disciplínou jógy. Využívá cílené úsilí a vůli k tomu, aby přinesla celou řadu proměn, které postupně zvyšují frekvenci našeho vědomí.

Kontemplace – neboli rozjímání je jednou ze tří hlavních cest vedoucích k vyšším stavům absorpce a vtělení. Kontemplace je střední cestou, reprezentovanou učením Tao. Aby přinesla zvýšení našich frekvencí, využívá jak prvky koncentrace (úsilí), tak meditace (bez úsilí). Kontemplace probíhá na všech třech nižších lidských rovinách; existuje fyzické rozjímání, emoční a mentální rozjímání. V průběhu času transformuje kontemplace fyzické, astrální a mentální tělo na jejich vysokofrekvenční protějšky – kauzální, buddhické a átmické tělo. Vytrvalá kontemplace nad všemi genovými klíči je jedním z nejrychlejších a nejjednodušších způsobů, jak aktivovat vyšší frekvence ukryté v naší DNA.

Kosmometrie – vizuální věda o posvátném geometrickém uspořádání veškerého stvoření. Díky pochopení základů kosmometrie může naše mentální tělo (mysl) bez pochyb uznat jistotu dokonalosti všech jevů. Přijetím zákonů kosmometrie se může časem naše astrální tělo (pocit) stát opět čistým a milujícím. Ztělesněním principů kosmometrie se fyzické tělo může rozzářit a uvolnit, jelikož se sladí s vibracemi celého vesmíru.

Logoické tělo – tajemné osmé tělo, které je součástí Corpus Christi. Představuje tělo, které se nachází až za hranicemi toho, co nazýváme „být za hranicemi“. V mystické nauce Corpus Christi je konečný stav vědomí reprezentován sedmým tělem, zvaným monadické tělo. Osmé, logoické tělo, je paradoxním vyjádřením prázdnoty. Až všechny proudy evoluce a involuce sehrají svá kosmická dramata, přestane vesmír tak, jak ho známe, existovat. Logoické tělo představuje věčnou vesmírnou pauzu nazvanou starověkými vědskými mudrci „Noc Brahmy“.

Májá – iluzorní závoj vytvořený lidskou myslí, který brání vědomí, aby si uvědomilo svou věčnou podstatu. Všechny formy jsou obaleny mnoha vrstvami závoje. Kromě toho podléhá lidské vnímání omezením daného frekvenčního pásma. S tím, jak ladíme své vědomí na vyšší frekvence, proniká toto vyšší vědomí dalšími a dalšími vrstvami a obaly *májá*.

Meditace – jedna ze tří hlavních cest vedoucích k vyšším stavům absorpce a vtělení. Meditace je cesta pravé mozkové hemisféry, reprezentovaná starověkou disciplínou tantry. Podstatou meditační cesty je prosté pozorování a přijímání z pozice nestranného svědka. Díky meditaci můžeme postupně dospět k poznání, že naší pravou podstatou je vědomí, které nemá vlastní volbu. Toto významné odhalení může přicházet jemnou formou postupných vhlédů, zvyšujících frekvence našeho vědomí, nebo se může dostavit jako náhlé zhroucení neboli imploze, která nám přinese trvalý prožitek našeho božského já, anebo jako obojí.

Mentální tělo – mentální tělo existuje na vyšší frekvenci než naše emoce a je vybudováno z našeho myšlenkového života. Mentální tělo je do značné míry ovlivněno kolektivním mentálním tělem lidstva, které se snaží vtáhnout naše myšlení do nenaplněných tužeb astrálního těla. Jak se naše myšlení zabývá vyššími impulsy, mentální tělo se postupně odděluje od astrálního těla

a nabývá na síle. Mentální tělo může být také využito nižším vědomím, aby potlačilo přirozené impulsy astrálního těla, což může vést ke zdravotním problémům na mnoha úrovních. Nízká frekvence a omezené mentální vzorce nastavují nízkofrekvenční emocionální vzorce v astrálním těle, zatímco vysokofrekvenční mentální vzorce vytvářejí emocionální jasnost a svobodu.

Mentální rovina – třetí ze sedmi hlavních rovin reality, na které fungují všichni lidé. Je rovinou frekvence vytvořené a ovlivňované energií myšlenek. Na mentální úrovni mají všechny myšlenky a nápady svůj samostatný život a lidé je k sobě buď přitahují, nebo je odpuzují. Mentální rovinu utvářejí různé vrstvy mentálních energií, které rezonují na různých frekvencích. Nízkofrekvenční mentální paradigma je například vytvořeno myšlenkovými vzorci, které jsou sebeomezující a vytvářejí spory a oddělenost. Takový vzorec aktivuje nervové spoje založené na strachu a přežití. Vysokofrekvenční mentální paradigma je charakterizováno otevřenou myslí, která podporuje porozumění a umožňuje průlom z vyšší kauzální roviny. Tento způsob myšlení sjednocuje, je pozitivní a vidí především to, jak jsou věci vzájemně propojeny, a ne jak se navzájem ohrožují. Když vstoupíme do vyššího nastavení mysli založeného na tom, abychom lépe posloužili ostatním a celku, v naší mysli se rozjasní mnohá porozumění a dary. Nakonec vědomí překročí frekvence mysli a my se povznese nad mentální úroveň a budeme schopni skutečně jasněho myšlení.

Monadické tělo – sedmá hlavní jemná vrstva aury, odpovídající monadické rovině. Monadické tělo není ani tak tělo, spíše se dá označit jako zdroj proudu involuce nebo boží vůle. Když lidské vědomí dosáhne nejvyššího potenciálu v šestém átmickém těle, říká se, že se rozzáří duhové tělo. Jedná se o monadické tělo, které je často symbolizováno jako rozkvět nebo duha, protože je výrazem jednoty a dokončení. Aby se monadické tělo mohlo vyjádřit prostřednictvím lidského vědomí, musí být tři nižší těla (fyzické, astrální a mentální) absorbována do jejich vysokofrekvenčních protějšků (kauzálního, buddhického a átmického těla). Když k takovému jevu dojde, všechny vrstvy a úrovně se rozpustí, všechny schopnosti a siddhi jsou transcendovány a opět se staneme skutečně „obyčejným“ člověkem.

Monadická rovina – rovina prvního aspektu svatých Trojice – tedy Boží vůle. Monadická rovina je horizont událostí, ve kterém spontánně vystává dvojice proudů evoluce a involuce. Zastoupená symbolicky středem kruhu života a zákona, je monadická rovina ústředním organizačním principem, kolem něhož je vystavěn celý život. Monadická rovina existuje v celé přírodě až po tu nejmenší možnou částici a naplňuje ji vědomím. V mystické metafoře Corpus Christi reprezentuje monadická rovina průsečík nižší a vyšší trojice a v tomto smyslu ji tedy nemůžeme zcela chápat jako rovinu. Je transcendencí všech úrovní oddělenosti a je vyvrcholením lidské evoluce.

Mutace – nepředvídatelná událost, která narušuje kontinuitu jakékoli lineární sekvence na jakékoli úrovni v rámci celého vesmíru. Z genetického hlediska je mutace „chybou“, která se stane během replikace buněk. Mutace je matkou odlišnosti, neboť vytváří nekonečné rozvětvení v evolučním impulzu a to pak vede k novým a nepoznaným procesům. V našem každodenním životě se mutace vyskytují neustále. Dochází k nim vždy tam, kde se naskytne trhlinka v zavedených vzorcích nebo rytmech našeho života. Náš strach z mutace je palivem pro frekvenční oblast stínů. V období mutace budeme například pociťovat hlubokou nejistotu o sobě a svém životě. Budeme-li tento pocit potlačovat nebo na něj reagovat z pozice strachu, narušíme procesy šťastného osudu, které vždy mutaci doprovázejí. Když se však ve svém životě naučíme odevzdat se přirozenému mutativnímu procesu, odkryjeme v sobě mocné kreativní talenty a dostaneme se do souladu s naším skutečným předurčením.

Perlová sekvence – třetí a poslední sekvence uzavírající Zlatou cestu. Perlová sekvence je hlavní sekvencí pro otevření našeho mentálního vědomí tak, aby mohlo pracovat na vyšší rovině. Je vypočítána na základě postavení Slunce, Marsu a Jupitera v době narození a je cestou kontempace o genových klíčích pro otevření mysli transcendenčnímu pohledu na vesmír. Tento pohled nám umožňuje spatřit jednoduchost života, která je jeho základní vlastností, a zharmonizovat s ní své energie a zdroje. Individuální Perlovou sekvencí tvoří čtyři konkrétní genové klíče, které přímo ovlivňují naši výkonnost a úspěšnost v životě. Každý z těchto genových klíčů ukazuje stínový vzorec, který nám nedovoluje žít úspěšný a svobodný život. Se vstupem našeho vědomí do

těchto vzorců a odhalením jejich skrytých darů objevíme zdroj svého nevyužitého génia a kreativity. Dalším velkým tajemstvím Perlové sekvence je síla světového názoru založeného na lásce k lidem. Perla nám umožňuje najít naše nejbližší spojení a spolupracovat ve službě komunitě a vyššímu cíli.

Programovací partnerství – dva genové klíče, které jsou holograficky spojeny skrze opozici – jinými slovy, jsou přesnými zrcadlovými protiklady. V rámci genetické matrice existuje třicet dva takových partnerských programů a každý z nich vytváří biologickou zpětnou vazbu tzv. biofeedback, který posiluje témata těchto genových klíčů na všech frekvenčních úrovních. Na frekvenci stínu vytvářejí programovací partneři fyzické, emocionální a mentální vzorce a celky, které se vzájemně posilují. Vědomí pronikající do těchto vzorců je transformuje a na frekvenci daru spouští vlny kreativní energie, které jsou rovněž vzájemně posilovány, což vede k neustálému zvyšování evoluční frekvence. Na frekvenci siddhi již programovací partneři nestojí proti sobě, ale rozzáří se jako čisté vědomí, které vytváří tak čistou harmonii, že se rozdíl mezi nimi anulují.

Primární dary – vypočítají se z hodiny, data a místa narození. Souvisejí se sérií čtyř genových klíčů, které mají hluboký vztah k vyššímu smyslu našeho života. Nazývají se Životní úkol, Evoluce, Vyřazování a Vyšší záměr a představují živoucí pole našeho génia vtisněného do DNA v momentu početí. Pochopením a přijetím stínových aspektů genových klíčů, které odpovídají našim čtyřem Primárním darům, aktivujeme jejich vyšší frekvence a spustíme hluboko ve své DNA proces mutace. Tento proces se nazývá Aktivační sekvence. Neustálou kontemplací o vyšších frekvencích svých čtyř Primárních darů v sobě odhalíme svého pravého génia a projdeme kompletní transformací svého života.

Rodina kodonů – chemický okruh v našem těle složený z jednoho či více kodonů. Existuje celkem jednadvacet rodin kodonů a každá z nich se vztahuje k určité aminokyselině či *stop kodonu*. Rodiny kodonů jsou transgenetické chemické rodiny, které působí ve všech genofondech a přirozeně k sobě navzájem přitahují do párů či skupin určité lidi, z nichž se následně vytvářejí větší komunity. Rodiny kodonů jsou biologickým mechanismem působícím v pozadí toho, co dávné kultury nazývaly „karmou“. Způsob, jakým se mezi

sebou spojují, tvoří sjednocené geometrické pole lidstva. V procesu mutace lidské DNA, která se stává nositelkou vyšších frekvencí přicházejících s Velkou změnou, přivede jednadvacet rodin kodonů lidstvo k biologické realizaci jeho pravé podstaty a jednoty.

Sanskáry – biogenetické vzpomínky, které procházejí všemi rodovými liniemi. Sanskáry jsou „příležitosti vytvořené zraněním“, které dědíme během svého současného života. Nejsou to obyčejné vzpomínky uchovávané v mysli, ale náboje kinetické energie, které vedou ke vzniku vzorců chování, přesvědčení a životních postojů. Sanskáry nejsou v žádném případě osobní a nejsou ani výsledkem skutků minulých životů. Určují konkrétní témata důležitých úkolů, které budeme muset řešit v průběhu svého života. Jakmile si jednou uvědomíme, že si tyto vzorce nezpůsobujeme vědomě, ale že jsou pro nás těmi největšími příležitostmi pro transformaci a evoluci, stanou se problémy v našem životě mnohem snesitelnější. Systematickým nástrojem pro sledování a transformaci konkrétních sanskár, které si během současného života v sobě nosíme, je Venušina sekvence.

(Tento původně buddhistický termín *sanskáry* se dá přeložit jako mentální formace. V buddhismu na jedné straně označují sanskáry veškeré úsilí, to znamená popudy, sklony, zájmy, hnutí vůle, které způsobují, že člověk něco tvoří; na druhé straně také vše vytvořené, každý útvar a v nejširším smyslu všechny objekty žádostí. *Pozn. překl.*)

Sedm pečeti – popisuje konkrétní vzorce probuzení lidstva. Jedná se o vyšší proudy involuce a milosti pohybující se v průběhu času celým lidským druhem. Alegorickým způsobem jsou popsány ve Zjevení svatého Jana, díky kterému lze otvírání sedmi pečeti chápat jako předurčený sekvenční kód probuzení zabudovaný do celé lidské DNA. Až bude každá ze sedmi pečeti mysticky „otevřena“, všechny aspekty lidského zranění, a to jak individuálního tak kolektivního, budou jednou provždy vyléčeny. Učení sedmi pečeti je součástí transmise GK 22, jehož nejvyšším aspektem je milost. Venušina sekvence nám může podat přesný obraz základních vzorců našeho utrpení. S tím, jak naše vědomí proniká hlouběji do stínových vzorců, uvědomujeme si fungování sedmi pečeti a jejich vliv na naše individuální probuzení. Na ještě hlubší úrovni si můžeme uvědomit, jak se sedm pečeti

postupně otevírá v kolektivním těle lidstva. Takové vhledy vedou člověka k velkému vzepětí vnitřního soucitu a míru.

Siddhi (frekvence) – frekvenční pásmo týkající se úplného vtělení a duchovní realizace. Realizace siddhi paradoxně rozpouští samotný pojem frekvencí a úrovní. Slovo *siddhi* pochází ze sanskrta a znamená „boží dar“. Siddhický stav nastává až tehdy, kdy jsou všechny stopy stínu, zejména na kolektivní úrovni, transformovány do světla. Vstupem do stavu absorpce se začne tato alchymická transformace zrychlovat, až nakonec všechno ztichne a my vstoupíme do stavu vtělení v šesté iniciaci. Existuje šedesát čtyři siddhi a každé z nich se vztahuje k odlišnému vyjádření božské realizace. Přestože se ve všech případech jedná o tutéž realizaci, její vyjádření se v různých siddhi liší a může se dokonce jevit protichůdně. Siddhi, o kterých se pojednává v syntéze genových klíčů, by se neměla zaměňovat s tím, jak jsou chápána v některých jiných mystických tradicích. Šedesát čtyři siddhi nejsou překážkami na cestě k realizaci, ale jsou jejím samotným vyjádřením a uskutečněním.

Stín (frekvence) – frekvenční pásmo týkající se veškerého lidského utrpení. Stínové frekvenční pásmo vychází z prastarých nervových spojů v lidském mozku (tzv. plazí mozek, *pozn. překl.*). Tyto spoje jsou založeny na individuálním přežití a přímo souvisejí se strachem. Nevědomá přítomnost strachu v našem systému dále zvyšuje naše přesvědčení, že jsme odděleni od okolního světa. Toto hluboce zakořeněné přesvědčení podporuje mentalitu „obětí“, protože jakmile uvěříme, že jsme odděleni, cítíme se zranitelní a vydaní na pospas vnějším silám. Když žijeme ve frekvenčním pásmu stínu, žijeme v kultuře viny a studu. Obviňujeme síly a lidi, existující podle našeho přesvědčení mimo nás, a víra, že jen my sami jsme odpovědní za své životy, nás naplňuje studem. Jakmile začneme chápat, jak frekvence stínu ovládají většinu lidí na světě včetně nás, uvědomíme si, jak jednoduché je udělat krok ven z jejich sevření. Že stačí jen změnit svůj postoj a uvolníme tvůrčí proudy skryté uvnitř stínových frekvencí, takže se náš život vydá směrem k uskutečnění našeho vyššího poslání. Naše utrpení se tak stává zdrojem našeho spasení. Tímto způsobem nastupujeme cestu, kdy opouštíme vnitřní vzorce a vlastnosti, které nás udržují ve víře, že jsme obětí, a objevujeme

v sobě svého vrozeného génia a lásku, které jsou naší pravou podstatou.

Solar plexus – souvisí s částí těla od bránice až po hráz a včetně ní. Podle učení o duhovém těle zvaného Corpus Christi je solar plexus alchymickou laboratoří, ve které se připravuje zrojení vyššího Kristova vědomí. V této oblasti dochází k velké transmutaci celého lidského genofondu. Tato transmutace časem přinese na svět nový druh člověka, *Homo Sanctus*. Právě ve svazku nervových buněk, tzv. ganglií solar plexu, se transformují naše individuální, rasové a kolektivní paměti (sanskáry). Tyto genetické mutace v našem břiše dramaticky změni fyziologické procesy v těle – lidské tělo se postupně uzpůsobuje k tomu, aby dokázalo do sebe vtahovat a strávit proudy vyšších frekvencí. Časem nám to umožní žít se jemnějším druhem výživy. Je pravděpodobné, že budoucí lidé budou jíst méně hutnou potravu. Přestanou jíst maso a nakonec i rostliny. Až se změni naše stravování, i solar plexus rozvine svou novou funkci – stane se nástrojem vyššího vědomí. Právě skrze naše břicho si jednoho dne znovu uvědomíme jednotu s veškerým stvořením.

Synarchie – vesmírný princip, jehož prostřednictvím se kolektivní inteligence přirozeně ladí do dokonalé harmonie se vším, co existuje. Synarchie je základní lidskou přirozeností, která může být rozpoznána až poté, co se lidstvo vynoří z frekvencí stínu. Až se zrodí nové kolektivní vědomí na celé naší planetě, lidstvo projeví svého tvůrčího génia a vyjádří skutečný vyšší záměr ukrytý ve své DNA – tedy přinést na zem nový ráj. Stínové vědomí se projevuje v materiální rovině principem hierarchie, vědomí daru prostřednictvím principu heterarchie a siddhické vědomí prostřednictvím principu synarchie.

Syntéza – vesmírný princip, jehož prostřednictvím kolektivní inteligence vidí a chápe holografickou povahu reality. Až začne lidstvo stále více chápat svět kolem nás jako dokonale propojenou fraktální strukturu, jejímaž očima jsme my, vstoupíme do věku syntézy. Abychom poznali, co syntéza skutečně znamená, musíme nejprve osvobodit dřímajícího génia ve své DNA. Samotným projevem tohoto génia je totiž schopnost přesáhnout meze jednotlivých vědních oborů. Na úrovni génia je možné vidět a přímo chápat vzájemnou propojenost všech vzorců a pravidel. Až

lidstvo nabude většího synarchického uspořádání, začne syntézu uskutečňovat ve vnějším světě.

Syntéza genových klíčů – transmise genových klíčů, jež se manifestovala jako nové tělo světových učení. Syntéza genových klíčů je holografickou syntézou mnoha významných linií a prvků duchovních učení a cest. Je jedním z nejkompexnějších a nejpřístupnějších holistických systémů, které zkoumají, vysvětlují a integrují obrovské změny, které nyní probíhají po celé naší planetě.

Syntropie – vesmírný princip, jehož prostřednictvím kolektivní inteligence samu sebe fyzicky transformuje tak, aby se stala synarchií. Podle zákona syntropie je veškerá energie ve vesmíru velmi důmyslně uspořádána, a to i v případě největšího chaosu. Podstata zákona syntropie je obsažena ve rčení: „Dej a bude ti dáno“. V syntropickém světě je vše propojeno se vším a vše je odpovědné za všechno ostatní. V lidském pojetí to znamená, že kolektivní ztělesnění syntropie bude znamenat zánik sobectví. Když dáváme v zájmu celku, aktivujeme proudy milosti a dostáváme se do synchronicity s celkem. Až se probudí lidský génius, uspořádáme naše životní systémy tak, aby odrážely povahu a zákon syntropie. Svět na základě tohoto zákona by nám v současnosti připadal naprosto zvláštní. Syntropie nám přinese prostředky k využívání volné energie a bude také požadovat, abychom nakonec z našeho světa vymýtili peníze. Právě peníze jsou významným kolektivním symbolem podmíněného dávání.

Synchronicita – vesmírný princip šťastného osudu, který se aktivuje vždy, když myslíme, jednáme a mluvíme z úrovně vyšší frekvence – tedy z místa bezpodmínečného dávání. Synchronicita je vesmírný zákon existující na všech frekvenčních úrovních. Když pochopíme dokonalost vesmíru v každém okamžiku, můžeme se s důvěrou odevzdat životu. Synchronicita je vyjádřena rčením: „Nic není náhoda“. Každá událost, která v našem životě nastane, je pozvánkou k růstu a odhalení našich skrytých vyšších talentů. Až nám vyšší fungování umožní vidět podstatu synarchie, syntézy a syntropie, uvědomíme si, že tyto tři zákony jsou vlastně jedním jediným a jsou spolu svázány prostřednictvím synchronicity.

Šakti – „božský déšť“, který doprovází spontánní manifestaci milosti. Šakti je jemné fluidní vyzářování té nejušlechtlejší frekvence, kterou si

lze představit. Snáší se z nejvyšších jemnohmotných těl, átmického a buddhického, dolů k jejich nižším protějským. Pokud člověk žije svůj život ve službě a odevzdání nebo když je mu náhodou projevena milost, prostoupí šakti jeho jemnohmotné schránky a umožní mu zažít vyšší stavy absorpce a vtělení.

Šest čar – vztahuje se ke struktuře hexagramů I-t'ingu a popisuje další nuance každého ze šedesáti čtyř genových klíčů. Když si představíme každý genový klíč jako předem daný archetypální obraz, pak každá čára je jako barva tohoto obrazu. Jakmile jsme schopni vidět barvu, celý obraz ožívá. Znalosti o šesti čarách a jejich významech jsou hlavním předpokladem pro umění interpretovat prvky hologenetického profilu jednoduchým a srozumitelným způsobem. Každá ze šesti čar má mnoho vrstev významů a je velmi zábavné je poznávat a zasvěceně je používat. Čím hlouběji jsme schopni cítit rezonanci šesti čar uvnitř svého bytí, tím snazší je pochopit své vlastní sekvence a sdílet tuto rezonanci s ostatními.

Transmise – (též poselství či sdělení, *pozn. překl.*) je vyšší pole vědomí, jehož jediným účelem je proniknout a probudit ty aspekty sebe sama, které si stále neuvědomují svou širší realitu. Většina transmisí má podobu nauky či souboru učení, které vstupují do světa přesně v době, kdy je připraven je přijmout. Všechny transmisy sledují přirozené *fraktální linie*, a tak se šíří celým lidstvem a přinášejí s sebou vyšší řád vědomí. Transmise sice mohou mít podobu slov a praktik, ale jejich skutečná povaha je zahalena tajemstvím. Transmise Genových klíčů je součástí vlny probuzení šířící se ve spojitosti s nástupem tzv. Velké změny.

Transmutace – proces dynamické a trvalé změny, která přichází poté, co přijmeme mutaci a odevzdáme se jí. Na frekvenci stínu je mutace něco obávaného, protože vždy zpochybňuje zavedené vzorce, rytmy nebo rutinu. Dokud nejsme schopni mutaci (období přirozeného chaosu) ve svém životě uznat a plně přijmout, nemůže transmutace proběhnout. Transmutace zahrnuje kompletní přechod z jednoho stavu (nebo roviny) do druhého. Po transmutaci už není nic jako dřív. K transmutaci dochází pouze na frekvenčním pásmu daru, když jsou naše nejhlubší buněčné vzorce oběti transformovány naším uvědoměním. Období intenzivní mutace v našem životě jsou vždy skvělou příležitostí pro transmutaci. Pokud je náš postoj otevřený a přijímající a my se nebráníme

svému stavu a převezmeme za něj odpovědnost, může v našem životě proběhnout transmutace. S ní přichází velká jasnost, svoboda a kreativita. Během tohoto procesu se na svět vynořuje náš génius.

Trojnost – základní charakter veškerého projevu formy. Když se forma vynořuje z celistvého stavu bezforemnosti, spontánně se přesune z jednoty do trojnosti. Lidské myslí a našemu současnému vnímání se zdá, že vše kolem nás je binární. Kvůli omezení našeho současného vědomí pro nás není trojnost v srdci stvoření snadno patrná. Trojnost je odrazem nekonečna, zatímco binární obraz je odrazem omezenosti. Jakmile zvýšíme frekvenci naší DNA a začneme vidět vyšším způsobem vidění, první struktura, kterou rozeznáme, bude trojice. Vzorec trojnosti je základním stavebním kamenem holografického vesmíru a umožňuje životu, aby se neustále transcendoval a vyvíjel. To zajišťuje, aby nezůstalo nic trvalé a pevné, i když se věci tak mohou jevit. Až začneme ladit svou mysl a srdce na tajemnou povahu trojnosti, budeme stále hlouběji pronikat do pravdy o sebeorganizující dokonalosti vesmíru.

Uvědomění – aspekt vědomí jedinečný mezi všemi formami života. Uvědomění lze v člověku rozdělit do tří hlavních vrstev, přestože jsou ve skutečnosti všechny jediným uvědoměním – fyzické, emocionální a mentální uvědomění. Na nízkých úrovních frekvence je lidské uvědomění svázáno s lidským tělem – fyzické uvědomění se upíná na přežití a strach, emocionální uvědomění na touhu a drama a mentální uvědomění na srovnávání a posuzování. Když zvyšujeme frekvence v celé své bytosti, naše uvědomění se stává jemnějším a posouvá se od svého bezprostředního okolí ke kosmickému. Pak se fyzické uvědomění stává boží přítomností, emocionální uvědomění se stává všezahrnující láskou a mentální uvědomění tichem a moudrostí.

Vědomí – je vše, co existuje. Jako zdroj a tvůrce reality je nedělitelné, vševědoucí, všudypřítomné a všemocné. Vědomí nemusí nutně zahrnovat či vyžadovat individuální uvědomění. Je základem všeho bytí i nebytí.

Velká změna – evoluční fáze, během níž všechny systémy uvnitř našeho vesmíru učiní kvantový skok do vyšší dimenze. Velká změna se vztahuje k danému časovému období, během něž se lidské uvědomění posune od sebestřednosti ke kolektivnosti. Aby se tento posun uskutečnil,

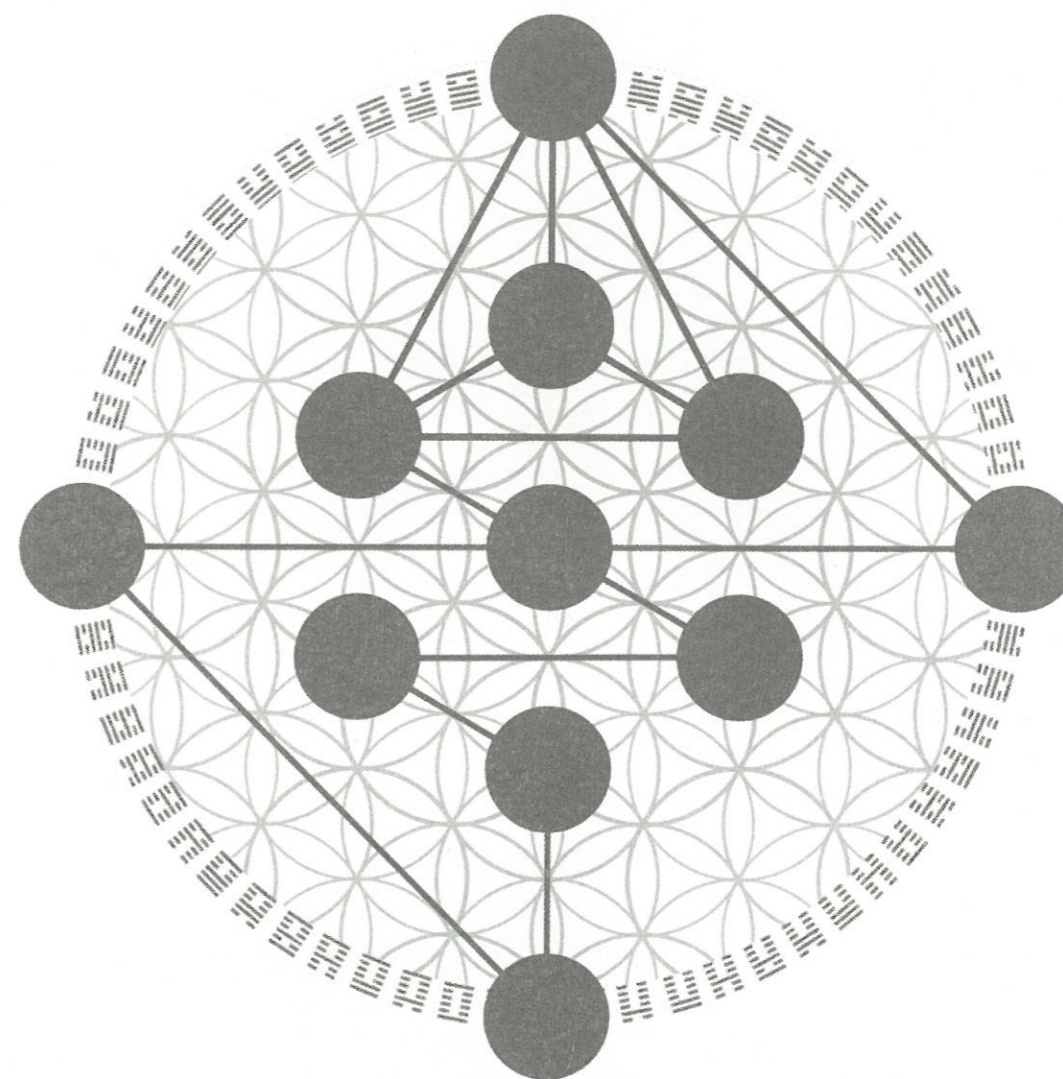
probíhá celosvětová genetická mutace lidského druhu. Tato dosud nevidaná změna v lidstvu zapouští kořeny v době mezi léty 1987 a 2027 a její dopady se budou projevovat v následné evoluci a transformaci našeho druhu po další stovky let. Výsledkem Velké změny bude postupné probouzení nového druhu člověka, Homo sanctus – člověka svatého. Jelikož jsou všechny systémy a druhy v celém vesmíru holograficky propojeny, Velká změna se neomezuje pouze na naši sluneční soustavu, ale je součástí obrovské vlny šířící se nesmírností časoprostoru.

Venušina sekvence – hlavní genetická sekvence pro odhalení hlubokých základních emočních vzorců v našem životě. Coby ústřední osa Zlaté cesty je Venušina sekvence vnitřní kontemplativní cestou do dynamiky vzorců emočních zranění, zděděných prostřednictvím naší zděděné DNA. Je vypočítána na základě postavení Země, Slunce, Marsu a Venuše v době narození a určuje přirozený sled šesti genových klíčů, které ovládají všechny naše emoční vzorce v současném životě. Až naše vědomí začne rozpoznávat a chápat stínové aspekty těchto šesti genových klíčů, zvláště ve vztazích, začneme transformovat nízkofrekvenční vzorce na dary s vyšší frekvencí. Tímto způsobem projde astrální tělo (emoční podstata) procesem transmutace, která povede k trvalému otevření srdce. Během naší současné fáze evoluce zvané

Velká změna má Venušina sekvence zvláštní důležitost, protože jejím účelem je otevřít nové centrum vědomí v solar plexu.

Vtělení – přirozené vyvrcholení procesu koncentrace, meditace a kontemplace. Po dosažení stavu absorpce (čtvrté a páté iniciace) dojde nakonec k velkému kvantovému skoku (k šesté iniciaci). Vtělení odpovídá tomu, co se v mnoha kulturách nazývá osvícení, probuzení nebo realizace. Zahrnuje kompletní vtělení tří vyšších těl do jejich odpovídajících nižších rovin. Proces vtělení začíná od okamžiku našeho zrození do lidského těla a sleduje dráhu naší evoluce. Čím více je člověk rozvinutý, tím více je vtělený.

Zlatá cesta – hlavní genetická sekvence umožňující trvale zvyšovat naše frekvence z úrovně stínu na úroveň daru. Zahrnuje v sobě Aktivační, Venušinu a Perlovou sekvenci a popisuje přirozené rozvíjení lidského vědomí, jež vyspívá za hranice vzorců oběti stínové frekvence. Dříve či později musí Zlatou cestou projít všechny lidské bytosti, jelikož symbolizuje cestu jednotlivé „duše“ prvními čtyřmi iniciacemi. S tím, jak se naše tři nižší těla (fyzické, astrální a mentální) budou postupně čistit a dostávat do harmonické rezonance, budeme cítit, jak se nám otevírá srdce a náš tvůrčí génus nachází svůj projev ve vnějším světě. Zlatá cesta klade základy vysokofrekvenčního života.

SPEKTRUM VĚDOMÍ

SEZNAM KLÍČOVÝCH SLOV PRO ŠEDESÁT ČTYŘI GENOVÝCH KLÍČŮ

	SIDDHI	DAR	STÍN	represivní podoba stínu	reaktivní podoba stínu
1	KRÁSA	SVĚŽEST	ENTROPIE	depresivita	horečnatost
2	JEDNOTA	ORIENTACE	VYKOLEJENÍ	bezradnost	přísná disciplína
3	NEVINNOST	INOVACE	CHAOS	análnost	neuspořádanost
4	ODPUŠTĚNÍ	POCHOPENÍ	NESNÁŠENLIVOST	apatie	hnidopištví
5	BEZČASOVOST	TRPĚLIVOST	NETRPĚLIVOST	pesimismus	nátlakovost
6	MÍR	DIPLOMACIE	KONFLIKT	přílišná vstřícnost	netaktnost
7	CTNOST	VEDENÍ	ROZDĚLENÍ	skrývání	diktátorství
8	VYTŘÍBENOST	STYL	PRŮMĚRNOST	strnulost	umělost
9	NEPŘEMOŽITELNOST	ODHODLÁNÍ	SETRVAČNOST	zdráhavost	rozptýlenost
10	BYTÍ	PŘIROZENOST	SEBESTŘEDNOST	sebepopírání	narcismus
11	SVĚTLO	IDEALISMUS	ZATEMNĚNÍ	fantazírování	blud
12	ČISTOTA	ROZLIŠOVÁNÍ	JEŠITNOST	elitářství	zlomyslnost
13	VCÍTĚNÍ	ROZPOZNÁNÍ	NESOULAD	shovívavost	zarputilost
14	HOJNOST	ZDATNOST	KOMPROMIS	impotence	zotročení
15	ROZKVĚT	MAGNETISMUS	JEDNOTVÁRNOST	prázdnota	extremismus
16	MISTROVSTVÍ	VŠESTRANNOST	LHOSTEJNOST	důvěřivost	sebeklam
17	VŠEVĚDOUCNOST	NADHLED	NÁZOR	sebekritika	tvrdohlavost
18	DOKONALOST	INTEGRITA	POSUZOVÁNÍ	méněcennost	povyšenost
19	SEBEOBĚTOVÁNÍ	CITLIVOST	SPOLUZÁVISLOST	citová závislost	izolovanost
20	PŘÍTOMNOST	SEBEJISTOTA	POVRCHNOST	nepřítomnost	hektičnost
21	CHRABROST	AUTORITA	KONTROLA	podřízenost	posedlost kontrolou
22	MILOST	LASKAVOST	ZNEVÁŽENÍ	spořádanost	nepřiměřenost
23	KVINTESENCE	JEDNODUCHOST	SLOŽITOST	němota	roztříštěnost
24	TICHO	INVENCE	NÁVYKOVOST	zamrznutí	úzkost
25	VŠEZAHRNUJÍCÍ LÁSKA	PŘIJETÍ	STAŽENÍ	nevědomost	chlad
26	NEVIDITELNOST	OBRATNOST	PÝCHA	manipulace	chlubivost
27	NEZIŠTNOST	ALTRUISMUS	SOBECTVÍ	obětavost	vypočítavost
28	NESMRTELNOST	TOTÁLNOST	BEZCÍLNOST	prázdnota	hazardování
29	ODDANOST	ODEVZDÁNÍ	POLOVIČATOST	přílišné nasazení	nespolehlivost
30	VYTRŽENÍ	LEHKOST	TOUHA	přílišná vážnost	zlehčování
31	POKORA	VŮDCOVSTVÍ	AROGANCE	podrobení	pohrdání
32	POSVÁTNÁ ÚCTA	ZACHOVÁNÍ	SELHÁNÍ	fundamentalismus	odtrženost
33	ODHALENÍ	BDĚLOST	ZAPOMNĚNÍ	uzavřenost	kritičnost

	SIDDHI	DAR	STÍN	represivní podoba stínu	reaktivní podoba stínu
34	VZNEŠENOST	SÍLA	VYNUCOVÁNÍ	sebepopírání	tyranství
35	NEOHRANIČENOST	DOBRODRUŽSTVÍ	HLAD	znuděnost	mánie
36	SOUCIT	LIDSTVÍ	TURBULENCE	nervozita	náchylnost ke krizím
37	LÁSKYPLNOST	ROVNOST	SLABOST	přecitlivělost	necitelnost
38	ČEST	VYTRVALOST	ZÁPAS	poraženectví	agresivita
39	OSVOBOZENÍ	DYNAMIČNOST	PROVOKACE	zablokování	provokování
40	BOŽÍ VŮLE	ROZHODNOST	VYČERPANOST	povolnost	pohrdání
41	EMANACE	PŘEDJÍMÁNÍ	FANTAZIE	sníkovství	hyperaktivita
42	OSLAVA	ODPOUTÁNÍ	OČEKÁVÁNÍ	ipění	nedůslednost
43	ZJEVENÍ	VHLED	HLUCHOTA	ustaranost	hlučnost
44	SYNARCHIE	SOUHRA	NARUŠOVÁNÍ	nedůvěra	nesprávný úsudek
45	SDÍLENÍ	SYNERGIE	DOMINANCE	bázlivost	nadutost
46	EXTÁZE	RADOST	VÁŽNOST	frigidita	lehkovážnost
47	TRANSFIGURACE	TRANSMUTACE	POTLAČENÍ	beznaděj	dogmatismus
48	MOUDROST	VYNALÉZAVOST	NEDOSTATEČNOST	stádnost	bezohlednost
49	ZNOVUZROZENÍ	REVOLUCE	REAKCE	netečnost	odmítavost
50	HARMONIE	ROVNOVÁHA	KORUPCE	přetíženost	nezodpovědnost
51	PROBUZENÍ	INICIATIVA	NEKLID	zbabělost	nepřátelství
52	KLID	ZDRŽENLIVOST	STRES	bezvýchodnost	neklid
53	NADBYTEK	EXPANZE	NEZRALOST	zasmušilost	přelétavost
54	VZESTUP	ASPIRACE	NENASYTNOST	nedostatek ctížádosti	chamtivost
55	SVOBODA	SVOBODA	MENTALITA OBĚTI	stěžování	obviňování
56	OPOJENÍ	OBOHACENÍ	ROZPTÝLENÍ	rozmrzelost	nadměrná stimulace
57	JASNOST	INTUICE	ZNEPOKOJENÍ	váhavost	zbrkllost
58	BLAŽENOST	VITALITA	NESPOKOJENOST	-	zasahování
59	TRANSPARENTNOST	INTIMITA	NEPOCTIVOST	vyloučení	vtřavost
60	SPRAVEDLNOST	REALISMUS	OMEZENÍ	neuspořádanost	zkostnatělost
61	POSVÁTNOST	INSPIRACE	PSYCHÓZA	rozčarování	fanatismus
62	NEPOSKVRNĚNOST	PŘESNOST	INTELEKT	posedlost	pedanství
63	PRAVDA	ZKOUMÁNÍ	POCHYBNOST	sebepochybnost	podezíravost
64	OSVÍCENÍ	PŘEDSTAVIVOST	ZMATEK	napodobování	zmatenost

Přijměte stín, osvobodte dar a vtělte siddhi.

Z anglického originálu Gene Keys

Autor Richard Rudd, 2013

První vydání: Gene Keys Publishing 2009

Druhé vydání: Gene Keys Publishing 2011

Třetí vydání: Watkins Publishing Limited 2013, www.watkinspublishing.co.uk

První české vydání: vydavatelství Markéta Doubravská, Šumperk 2015

Dotisk prvního českého vydání: vydavatelství Markéta Doubravská, Šumperk, 2016

Druhý dotisk prvního českého vydání: vydavatelství Markéta Doubravská, Šumperk, 2017

Třetí dotisk prvního českého vydání: vydavatelství Markéta Doubravská, Šumperk, 2019

Na překladu spolupracovali: Markéta Doubravská, Bohumila Kučerová,
Jana Mráčková, Veronika Malečková, Petr Lisý

Redakce překladu: Bohumila Kučerová

Jazyková korektura: Olga Lejsková

Obálka knihy: Markéta Doubravská

Ilustrace a obrazová část: archiv Gene Keys Publishing a Markéta Doubravská

Tisk: Reprotisk s.r.o. Šumperk

www.genoveklice.cz

www.genekeys.com

ISBN 978-80-260-7588-2

Studijní a vědecká knihovna
v Hradci Králové

*Všechna práva vyhrazena. Knihy ani její části nesmí být reprodukovány nebo využívány v jakékoli podobě
(elektronické, tištěné či kopírované) bez souhlasu vydavatele českého vydání.*